

KAMNIŠKI

TEKSTIL

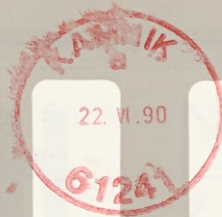
TEKSTILNA TOVARNA

svilarit

poštni predal 119

61241 KAMNIK

svilarit

LETNIK XXVIII

LETO 1990

ŠTEVILKA 2

LJUDSKA KNJIŽNICA

61241 K A M N I K

Vsebina:

Osrednja tema:

Skrbi pomladnih mesecev 1

Iz dela sindikata in društev:

Sindikalni potpuri 6

Sindikalna »Lastovka« dobiva program in pravila 7

Fotografski utrinek:

Svobodne volitve tudi v tovarni! 8

1. maj – praznik dela, ki naj ostane 9

Basen: Počitniškim kapacitetam ob rob

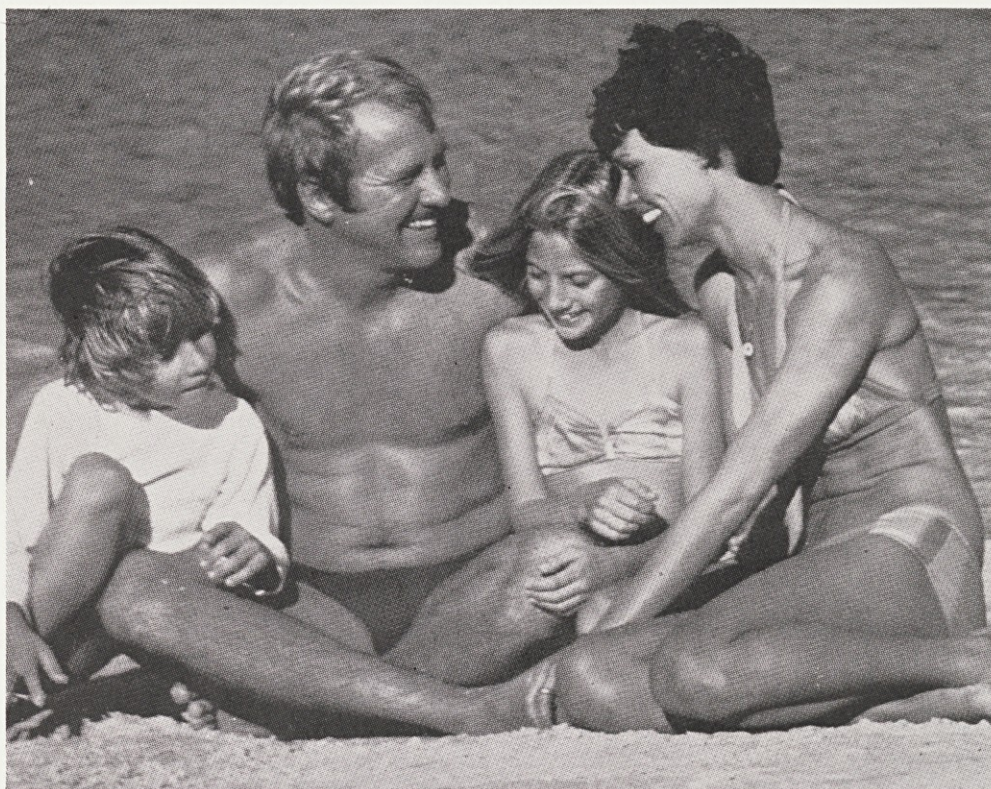
Smo člani sindikata »prinešeni« okrog? 10

Upokojili so se:

Hvala vsakemu in vsem 11

Z nasmehom v poletje 15

Za spominski album 16

POLETJU NAPROTI

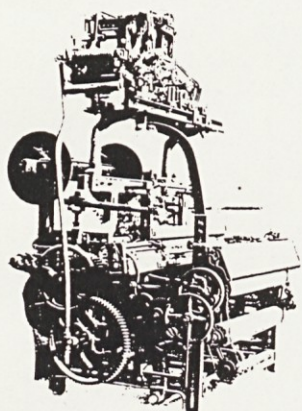
Za nami je vihrava pomlad. Ni nas zazibala v svoje radosti. Sonce se je dotaknilo le narave, nas pa prepustilo sivini vsakdanjika, ki je odkrivalo resnico težav, pred katerimi nismo več mogli zapirati oči. Bojazen o naši bodočnosti je postala naša vsakdanja spremljevalka. Kaj bo z menoj, mojim otrokom...? ... Bom še imela delo, bom še prejela plačo, bo moj otrok izpeljal šolski veleslalom, bo dobil delo...? Čeprav se nas je sonce dotaknilo, nismo čutili njegove topline...

Tudi tovarni letošnja pomlad ni prinesla radosti in upov. Bila je obdobje soočanja z resnico; prodaja izdelkov ni cvetela, plače so ostale »zimske«, statve v tkalnici so bile manj glasne in šivalni stroji so občasno samevali.

Pa vendar je bilo soočenje neizbežno in potrebno; nevarno je živeti v prepričanju, kako dobro nam gre in kako smo vse svoje moči že dali v učinkovito poslovanje. Resnica je bila boleča, a porodila je nova prizadevanja. Prvi rezultati so na dlani. Znižane cene izdelkov so za potrošnike zopet zanimive, cenejši poletni program vabljev, podelava zalog in zmanjševanje stroškov je učinkovito. Tudi delavci smo postali drugačni; odgovornejši za svojo in skupno usodo tovarne.

Nova spoznanja rodijo nove upe, zato se predajmo toplini sonca in poletnim radostim. Toplino in radost potrebujemo, da bomo stalili led, ki nam leži na duši, da bomo prenesli pogled resnici v oči in nadaljevali pot, ob kateri že rastejo prve nade.

Ivana Skamen

»KAMNIŠKI TEKSTILEC«

Letnik XXVIII. št. 2, 1990

Glasilo izdaja podjetje »SVILANIT« Kamnik
za delavce in upokojence brezplačno

Glasilo ureja Uredniški odbor

Jože Nograšek, Anton Jerman, Sonja Benkovič, Janez Kimovec, Marinka Pinterič

Odgovorna urednica: Mija Senožetnik

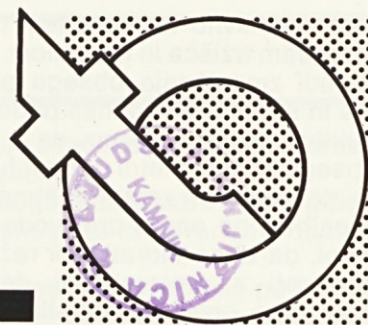
Tehnični urednik: Ivana Skamen

in Andrej Verbič

Naklada: 900 izvodov

Tisk in grafična izvedba: Franjo Jereb – Idrija

SKRBI POMLADNIH MESECEV

Osrednja tema

Kljub zelo dobrim poslovnim rezultatom v preteklosti, tudi v Svilanitu še kako občutimo križe in težave stabilizacije našega gospodarstva in posredno tudi politike.

Najprej nas je močno prizadela blokada odnosov z bolj »suvereno«¹ Srbijo, nadaljuje pa se z zmanjševanjem prodaje in rastjo zalog v naših skladiščih. Da bi preprečili rast zalog preko vseh razumnih meja, smo vsi zaposleni že imeli nekaj dni kolektivnega dopusta, zmanjšali proizvodnjo na nekaterih strojih, verjetno pa je bilo storjeno še kaj, kar nestrokovno oko ne opazi.

Zato smo se na uredniškem odboru odločili, da bomo skušali zapisati občutke, ki se ob vseh teh ukrepih porajajo pri naših delavcih. Da bi dobili kar najbolj objektivno sliko, smo sogovornike izbirali naključno iz kartoteke v kadrovske službi. Tako smo izbrali osemnajst zaposlenih, ki so morali odgovoriti na eno samo vprašanje:

Kako se počutite v sedanjí situaciji in kaj vas najbolj skrbi?

Zaradi anonimnosti smo zlahka dobili odgovore na zastavljeno vprašanje. Že to, da ljudje večinoma raje odgovarjajo, če ostanejo neznani, nam kaže, da so zaskrbljeni in da se, morda neupravičeno, bojijo za delovno mesto.

Če strnemo odgovore na postavljeno vprašanje, dobimo kljub vsemu še kar vzpodbudno sliko.

Večino zaposlenih **skrbi ali nam bo uspelo obdržati proizvodnjo in prodajo na takšnem nivoju, da ne bi bilo potrebno drastično zmanjševanje števila zaposlenih v podjetju**, ki bi mnogim stajalo že tako bolj tenko skorjo kruha. Kljub vsemu pa upajo in zaupajo, da do tega ne bo prišlo. Tudi vodstveni delavci so po odgovorih sodeč prepričani, da do tega ne bo prišlo. Usoda tovarne še **posebno skrbi tiste, kjer sta oba zakonca zaposlena v Svilanitu**, saj je zaradi tega odvisnost od uspešnega poslovanja tovarne še toliko večja. Slaba tolažba je, da tudi drugje ni nič bolje.

Mnogi so mnenja, da pa je do tega slej ko prej moralo priti, kljub temu, da je za nas zelo boleče. Očitno je, da je **v sedanjem času premalo informacij o poslovanju, saj mnogi pravijo, da jih zelo zanima naša zadolženost, pa to, koliko drugi dolgujejo nam**.

Anketirance tudi skrbi, da se ne bi popolnoma **zaustavil tehnološki razvoj tovarne**, saj se nam lahko zgodi, da zaostanemo v razvoju za konkurenčnimi firmami, kar pa bi imelo dolgoročne pogubne posledice v neenakopravnem boju z sodobnejšimi podjetji in tržnimi zakoni.

Nekateri so se spraševali, predvsem mlajši, kaj bo potem, **ko jim bo zmanjkalo rednega dopusta**, če proizvodnja še vedno ne bo mogla steči s polno paro?

Kljub dokaj ozko postavljenemu vprašanju, pa se zgovornejši niso izogibali tudi drugih vprašanj, ki se jim zdijo pomembna. Včasih so tudi provokativna, ampak vsega se bomo navadili.

Naj jih naštejemo:

- Ali ne puščamo iz tovarne preveč zlahka dobrih strokovnjakov?
- Ali ni red še kaj drugega, kot samo točen prihod in odhod iz dela?
- Zakaj smo ukinili komisije, ki smo jih imeli?
- Drugi zopet pravi, češ, zdajle naj se prodaja izkaže, ko je res težko prodajati.

Upam, da sem zajel bistvo odgovorov na postavljeno vprašanje. Iz vseh veje skrb za svojo in skupno usodo. Odgovori, ki jih bomo dobili, bodo pojasnili naše bojazni in pokazali našo prihodnjo pot.

Naj bodo odgovori na nestrpna vprašanja strpni in pretehtani.

Bine Pirš

Zmanjšana proizvodnja v Frotirju...

V mesecu maju je bil sprejet sklep strokovnega sveta podjetja in PP Frotir, da se zaradi nastale tržne situacije in zmanjšanja prodaje, zmanjša tudi proizvodnja, da se s tem zmanjšajo nabavni stroški vhodnega materiala. Zavzeti so bili ukrepi ustavljanja nenamenskega tkanja določenih grup statev, ki nimajo znanega kupca, oziroma so kot artikli na zalogi.

S tem v zvezi je bila proizvodnja v maju že zmanjšana za 10%, kar je pomenilo 2 dneva kolektivnega dopusta prve dni maja in ustavljanja dela statev, ki niso pokrite z naročilom za izvoz ali embleme. Za junij ni večjih potreb v brisačnem delu proizvodnje in bo del statev ustavljen, en del bo tekel v eno ali dve izmeni tako, da bo ta del proizvodnje bistveno znižan. V metražnem delu proizvodnje se kaže celo potreba po večnamenskem teku tkaljskih strojev, kljub temu pa mora biti proizvodnja za junij nižja za cca 20%. Za julij se skupaj s kolektivnim dopustom za cel kolektiv od 2.7. do 7.7., režimom junijskega obratovanja in že planiranimi kolektivnimi dopusti zmanjša proizvodnja za cca 50%. Usmeritve za avgust še niso podane, proizvodnja bo verjetno prav tako nižja, s septembrom pa se predvideva proizvodnjo spraviti v normalne okvire. Zmanjšanje proizvodnje postavlja posamezne delovne enote v različni položaj. Največje zmanjšanje se odraža v brisačnem delu, medtem ko se konfekcija z izvoznimi naročili še nekaj časa lahko drži v normalnih okvirih. Delavcem v konfekciji zato doslej še ni bilo potrebno prisilno koristiti svojega dopusta, v šivalnici pa je bilo delavcem za normalno delo že potrebno koristiti dva dni z izpadom celotne popoldanske izmene v začetku in koncu tedna, kar bo veljalo tudi za junij, saj se načrtuje izpad proizvodnje za 4 ali 5 dni prisilnega dopusta. Z enakim procentom zmanjšanja se mora prilagajati tudi barvarna in tiskarna s koriščenjem letnih dopustov ob koncu tedna. V tkalnici se prisilni dopust ko-

risti selektivno ter se s tem prilagaja potrebam tržišča in naročilom.

Zaradi zmanjšanja obsega proizvodnje in s tem predvidenim padcem produktivnosti je obvezno, da v enakem obsegu koristijo letni dopust tudi režijci, da se s tem zmanjša število opravljenih ur na enoto proizvoda. To pomeni, da bi se morali tudi režijci solidarizirati z proizvodnimi delavci in prav tako obvezno koristiti letni dopust. V proizvodnji so nam – vodjem dela zahteve podane vsakodnevno.

Zaenkrat so nam ukrepi za zmanjšanje proizvodnje znani za 3 mesece, odziv prodaje in sistematskih rešitev pa bo pokazal na povečevanje oz. zmanjševanje proizvodnje, za kar pa bo pomembno pravočasno reagiranje odgovornih vodilnih delavcev in predstavitev teh razmer članom kolektiva.

A.H.

...in v Svili

V analizi letošnjega proizvodnega programa v Svili ugotavljamo, da je majhen kolektiv v organizacijski in proizvodnih procesih v prednosti pri prilagajanju in želji zadovoljiti kupce. To je posebno prisotno pri modnih dodatkih, s katerimi moramo hitro in na različne načine spreminjati delovne procese.

Našo proizvodnjo lahko delimo na tri različna obdobja. Zelo uspešno obdobje »8. marca« s prodajo ženskega programa, poletno pripravo artiklov za zimsko sezono in jesensko-zimsko s plasiranjem zimskega programa. Da bi zadovoljili širši krog naših kupcev in tako uspešno plasirali naše artikle, bomo morali nadaljevati s široko paleto le teh. Tako na dvanajstih statvah teče kar sedem različnih artiklov, ki imajo skupno le to, da je tekstil za različno uporabo.

Pri sami obdelavi tkanine iz volnenega programa smo v letošnjem letu naredili veliko izboljšav pri obdelavi te tkanine, saj smo jo z raziskavo in novo obdelavo tako izboljšali, da je v strukturi poliacrilil preje lahko konkurenčna vsakemu svetovnemu proizvajalcu šalov.

Poleg konfekcioniranja blaga iz domače proizvodnje je za obogatitev asortimana potreben tudi del kupljene tkanine. V letošnjem letu smo v cilju hitrejšje proizvodnje in kvalitete nabavili stroj za obračanje kravata, ki nam skupaj z linijo »Zvezde« za šivanje vogalov, »Libe« za šivanje po dolžini, stroja za zatiranje kravata ter stroja za šivanje trakcev zaključuje proizvodni proces. Manjka le likalni avtomat, ki je zelo pomemben za kvaliteto in bo nabavljen v letošnjem letu. Tudi v letošnjem letu je bil velik del proizvodnje namenjen pilotom in stevardesam

»Lufthanse«. Zanje smo izdelali razne modne dodatke ter kravate. V kolikor bomo dobili dodatna naročila v drugem polletju, bo to velika razbremenitev mrtve sezone. Kajti s tem programom bi proizvodnja nemoteno in tekoče tekla. Moramo pa poudariti, da za že izdelanih 86.000 kom modnih dodatkov za tega naročnika nismo prejeli reklamacij, čeprav vemo, da je »Lufthansa« po zahtevani kvaliteti v prvem kakovostnem razredu.

Vsi si želimo, da se celotno gospodarstvo stabilizira in da bi delo potekalo tekoče, brez bojzani pred izrednimi dopusti, zmanjšanjem proizvodnje, velikimi dajatvami, ki jih imamo, tako da ne bi bila ogrožena socialna varnost zaposlenih. Prav to pa je zelo pomembno v akciji zmanjševanja celotnih stroškov. Kaj pa smo v Svili storili na tem področju? Zaradi odhoda v pokoj štirih delavk ne bomo zaposlili novih delavcev. Kar osem delavk je, oziroma bo kmalu na porodniškem dopustu. Te naravne okoliščine nam zmanjšujejo število zaposlenih tako, da je bilo v aprilu zaposlenih po opravljenih urah le 68 delavcev. V tkalnici Svile smo zaustavili proizvodnjo na eni statvi, če pa bo potrebno, bomo to storili še na eni statvi. Manjkajočo proizvodnjo bomo, v kolikor bo tržišče to zahtevalo, opravili jeseni z nočno izmeno. Tako predvidevamo zmanjšanje stroškov proizvodnje v maju za 25%, enak odstotek pa tudi v juniju. Kolektivni dopust 4 dni v juliju z rednim dopustom predstavlja 45%-no zmanjšanje stroškov poslovanja v tem mesecu. Veseli smo zelo dobrega dela programa »Menine«, ki nam v veliki meri zapolnjuje mrtvo sezono. Tudi v Svili bomo svoj letni dopust izkoristili do septembra 85%, tako da bomo v naši glavni proizvodnji sezoni lahko – v kolikor bodo naročila – zadovoljili naše kupce. O dodatnih dopustih, ki bi bili eventuelno potrebni zaradi katerih koli vzrokov pa se bomo odločali v tistem trenutku, ko bo to narekoval prodajno-proizvodni proces.

J.K.

Zmanjševanje zaposlenosti po najmanj bolečih poteh

Na stopnjo zaposlenosti vplivata dve sprejeti osnovni izhodišči in sicer, da se v podjetju ne povečuje obseg proizvodnje in da se povečuje produktivnost. V PP Frotirja je kot zgornja meja proizvodnje dogovorjena poraba 2.000 ton bombažne preje, v PP Svila pa približno že doseženi obseg proizvodnje. Poudarek v proizvodnji ni več v njenem povečevanju, temveč v kvaliteti in asortimanu.

Ker povečevanje proizvodnje ni predvideno, je povečano produktivnost

možno doseči le z zmanjševanjem zaposlenosti. Zaposlenost nam dejansko tudi pada, saj se je število zaposlenih v dobrem letu zmanjšalo iz 906 delavcev na 871, ob polletju pa bo število zaposlenih približno 830 delavcev. Zaposlenost se zmanjšuje zaradi upokojevanja, zlasti v proizvodnji, zmanjševanje zaposlenosti je povezano tudi z zmanjševanjem proizvodnje. Takšna gibanja pa nam trenutno slabšajo produktivnost. Rešitev bo nedvomno potrebno iskati v zmanjševanju režije in sicer ob že dogovorjenem načelu, da tehnološke viške rešujemo z notranjim razporejanjem delavcev in da bi do odpuščanja lahko prišlo le v primeru večjih ekonomskih težav, n.pr. izgube. Skrb o drastičnem zmanjševanju zaposlenosti je trenutno odveč, ponovna ocena poslovnih izhodišč pa bo izdelana v jeseni na osnovi poteka prodaje.

B.W.

Informacije o poslovanju

Tekočih informacij o poslovanju je v zadnjem času manj, kot je bilo to v preteklosti. Spremembe v poslovanju so v posameznih obdobjih tako hitre, da je opisovanje problematike o poslovanju včasih lahko le odraz trenutka in ne vedno ocena nekega obdobja. To povečuje tudi degažiranost poslovnih in strokovnih delavcev, pomanjkanje informacij pa v zaostrenih pogojih pri delavcih vzbuja še večje zanimanje. Ob tem pa nastajajo še informacije, ki so netočne, nepopolne in včasih tudi zlonamerne, to pa lahko vodi v negotovost. Spreminjajo se sicer odnosi med vodenjem in samoupravljanjem, mislim pa, da v družbenem podjetju je primerna informiranost o poslovanju potrebna in lahko prispeva k boljši skupni učinkovitosti, zato bi poleg informacij o periodičnih in zaključnih računih bile potrebne mesečne informacije o poteku prodaje, nabave, likvidnostni in kadrovski problematiki ter doseženi proizvodnji. Take informacije niso koristne samo s stališča obveščanja, temveč tudi kot del usmerjanja. Obveščanje delavcev o problematiki poslovanja mora biti del dela poslovnih delavcev.

B.W.

Kakšna je naša plačilna sposobnost...

Likvidnostna situacija v podjetju se poslabšuje. Ta je odraz splošne gospodarske situacije v jugoslovanskem prostoru, kakor tudi posledica nekaterih naših obveznosti do investicijskih naložb iz preteklih let in pa nabave iz meseca marca, ko še nismo čutili potrebe po zmanjšanju proizvodnje. Naše zadolžitve (kredit) povprečno znašajo 45 milijonov din, to pa pomeni, da so se zadolžitve povečale za več kot 5 milijonov v primerjavi s prvim tromesečjem letošnjega leta. Trenutno (ob podajanju teh informacij) znaša naša zadolžitev na sivem trgu in bankah 50 milijonov din. Vendar pa ta poslabšana likvidnost Svilanita ni samo posledica poslovanja v Svilanitu, ampak tudi poslabšana plačljivost naših kupcev. Od 140 milijonov neplačanih terjatev naših kupcev se jih je kar 57 milijonov pojavilo v tako imenovani črni listi. Črna lista pomeni, da so tu zbrane tiste terjatve, pri katerih kupec tudi pri poteku določenega roka (npr. 90 dni) ni bil v stanju poravnati svojega dolga. Iz tega izhaja, da se naša trenutna nelikvidnost izenčuje z zneskom na črni listi.

V mesecu maju smo sprejeli določene ukrepe za zmanjšanje nelikvidnosti v našem podjetju. Posebej smo zaostрили odnose pri nabavi določenih vrst materialov in storitev, zmanjšali obseg proizvodnje, tako da v naslednjih mesecih pričakujemo izboljšanje likvidnosti najmanj za 20%. Teh omejitev se bomo posluževali predvidoma do meseca oktobra, ko že pričakujemo nove tržne spodbude za boljšo prodajo naših izdelkov. Ob tem moramo vedeti, da je pred nami cikel mrtvih mesecev za prodajo naših izdelkov, ki je sicer povsem običajen, vendar tokrat nekoliko bolj zaostren zaradi reformske politike naše zvezne vlade.

Kljub temu, da so s pogodbo s kupci odlogi (roki) plačil definirani, se v finančni operativi trudimo, da že prej poskušamo izterjati kupnino in to na ta način, da nudimo našim kupcem »kasaskonto«; to je dogovorjeni popust pri pravočasnem plačilu terjatve. Enak pa je obrestni meri za najete kredite pri banki. Poleg tega uporabljamo še pismene oblike izterjave, v zadnjem času pa so najpogostejši kar osebni razgovori preko telefona ter naših trgovskih zastopnikov.

Poleg ažurne izterjave, bomo poskušali rešiti nastale finančne težave tudi s tem, da bomo namesto kratkoročnih kreditov najemali kredite za nabavo surovin in materiala z odlogom plačila v 240 dneh. Potekajo pa tudi pogovori z inozemskimi bankami in partnerji o

Odhodi strokovnjakov

Odhodi dobrih strokovnjakov je v sedanjem obdobju značilnost v številnih družbenih podjetjih, razlogi za takšne odhode pa so različni.

Po formalni strani nobenega delavca v tovarni ni mogoče zadržati v primeru odpovedi dalj časa kot je določen odpovedni rok. Možnosti za dogovarjanje obstajajo le na neformalni strani.

Razlogi za odhode strokovnega kadra so različni, med pomembnejše pa literatura navaja višino plače, medsebojne odnose, delovne pogoje, možnosti napredovanja in izobraževanje itd. Posamezniki tem vzrokom dajemo različen rang in pomen, presoja je stvar posameznika in njegovih osebnostnih značilnosti. Na splošno fluktuacija delavcev in strokovnega kadra v Svilanitu do sedaj ni bila velika. Ob nekoliko slabših pogojih gospodarjenja bi morali oceniti kadrovske situacije predvsem iz naslednjih vidikov:

- primernost sistema vodenja in odločanja,
- stimulaturnost plač glede na učinke in rezultate dela,
- reševanje eksistenčnih problemov delavcev,
- možnosti izobraževanja in napredovanja.

Nobenega dvoma ni, da trenutno plače dobrega strokovnega kadra v družbenih podjetjih niso primerne in se številni strokovnjaki usmerjajo v privatni sektor oz. v podjetja s stimulaturnejšim nagrajevanjem. To vprašanje bo ob urejanju pravilnika o nagrajevanju potrebno boljše razrešiti, predvsem pa povezati plačo z uspehom in rezultati dela. V pogojih tržnega gospodarstva je rezultat dela pred pridnostjo in prizadevnostjo. Vrednost nekega strokovnega delavca pogosto lahko ocenimo, njegovo pravo vrednost pa pogosto spoznamo šele, ko ga ni več v podjetju. Povsem logično pa je, da praviloma prej odhajajo dobri in sposobni delavci, slabi si boljšega dela in plač ne morejo pridobiti. Za strokovni kader pa so pogosto pomembni medsebojni odnosi in delovni pogoji ter upoštevanje predlogov in strokovnih rešitev, ki jih delavec predlaga. Ob pomanjkanju denarja pa vse manj sredstev namenjamo za reševanje stanovanjskih vprašanj strokovnega kadra, ocenjujemo izobraževanje in morda varčujemo na mestih, kjer se nam bo v določenem trenutku naredila škoda. Interes poslovanja je, da dobri strokovnjaki ostajajo v podjetju, zato je pravočasno potrebno razmišljati pri vsakem posameznem strokovnem delavcu, kako so razrešena vprašanja, ki so lahko razlog za odpoved.

B.W.

ustreznem kreditiranju. Z domačimi bankami smo tudi že v dogovoru, da bi namesto kratkoročnih kreditov najeli vsaj polovico dolgoročnih, z odlogom plačila v 5 letih.

J.M.

Red in disciplina

Povsem točna je ugotovitev, da je red več kot samo točen prihod na delo in iz dela. To je samo osnova za to, da vsebino tudi lahko uresničimo. Le malo je v tovarni del, ki pred seboj niso povezana in je ob obstoječem nivoju organiziranja nujno, da smo na delu ob določenem času. Podobna pravila ponašanja imajo tudi drugod v Evropi, res pa je, da je to za njih povsem normalen način ponašanja, in da je to povezano z vsebino in rezultati dela. Pri nas pa smo močno poudarili le formalizem in odstopanja sankcionirali le po obliki in ne po vsebini. Pravilnik o pavšalni odškodnini in disciplinski odgovornosti nam daje možnost sankcioniranja tudi vsebine dela, vendar ga ne izvajamo. Oceniti je potrebno, ali teh kršitev res ni, ali pa smo se osredotočili le na to obliko. V preteklosti je bilo kar precej disciplin-

skih ukrepov izrečenih zaradi neizpolnjevanja in malomarnega izpolnjevanja delovnih nalog, sedaj teh kršitev ni več?!

Tudi slabo delo in malomarno opravljanje nalog še obstoja in za vse neuspehe niso krive objektivne okoliščine. To sankcioniranje in stimuliranje uspešnosti dela pa sodi k nalogam, ki nas še čakajo v bližnji prihodnosti in naj bi bile tudi osnova za boljše rezultate dela in poslovanja.

B.W.

Tehnološki razvoj

Pogoji poslovanja zadnja leta niso bili naklonjeni investicijskemu in tehnološkemu razvoju. Denarja je bilo dovolj le za najnujnejšo opremo.

Takšna politika ne more biti dolgoročna, je pa v tem času edina možna, saj gre za preživetje tovarne.

A to ne pomeni, da o tehnološkem razvoju ne razmišljamo. Pripravljeni so izhodišča razvoja in nakupa opreme, da pa bodo zaživela, bo potrebno poiskati poti finansiranja. Najnujnejša oprema, s katero bomo dosegli boljši asortiman in kvaliteto se bo morala nabaviti v najkrajšem času.

Upamo, da bo mrtvi tek čimpreje končan in da bo prihodnost ponudila več možnosti tehološkega razvoju, brez katerega slovensko gospodarstvo in tudi naše podjetje ne bo preživel.

M.J.

Ukinjanje komisij

Z zakonom o podjetjih in Zakonom o delovnih razmerjih je podana jasnejša razmejitev med samoupravljanjem in opravljanjem, večje pristojnosti so dane vodenju v okviru sprejete poslovne politike, obvezni samoupravni organi so delavski svet, samoupravna delavska kontrola, disciplinska komisija in komisija za delovna razmerja. Ostali organi se lahko določijo s statutom. S statutom podjetja drugih komisij nismo predvideli, to delo pa bodo sedaj opravljali strokovni delavci za posamezna področja v skladu s sprejetimi splošnimi akti, ki urejajo posamezna vprašanja. Takšno delo naj bi bilo racionalnejše in strokovni delavci odgovorni za svoje strokovno delo. V primerih, če se delavcu zgodi krivica, pa ima tako kot v preteklosti možnost pritožbe na delavski svet podjetja.

B.W.

Naj komerciala pokaže, kaj zmore...

»Nič lažjega, kot prodajati blago, ki se samo prodaja!«

To so besede, ki smo jih v »zlatih časih« velikega povpraševanja po naših izdelkih pogosto imeli v mislih. V »sivini časa« ki ga živimo, pa smo jim dodali glasne misli:

»Zdaj, ko se blago ne prodaja več samo, naj naši prodajalci dokažejo, da so učenci pravih mojstrov!«

Naj naslednji zapis ne bo odmev takšnih in drugačnih ugibanj in nasvetov vseh, ki nas skrbi usoda prodaje našega dela. O njej zelo resno, odgovorno in strokovno razmišljajo ljudje, ki za stenami komercialne stavbe iščejo poti iz potrošniškega mrtvila, ki je oplazil tudi poseganje kupcev po Sivilanitovih izdelkih. Zelo resno in odgovorno, sem zapisala. Bešedi sta večni spremljevalki naših komercialistov, ki sta bili tudi v tistih zlatih časih, ko je bilo povpraševanje po izdelkih večje od ponudbe. Vedeli so da bi bilo zelo narobe, če bi spregledali tista majhna naročila, ki niso predstavljala omembe vrednega zaslužka, a tako se je gojila in negovala poslovna zvestoba, tako dobrodošla zdaj, ko z odprtimi rokami sprejemamo še tako majhna naročila. Poslovno obnašanje z odtenkom visoke morale iz preteklosti odpira upe na

poti iz »sivine« prodaje proti »rožnatim« časom, ki jih je Sivilanit že živel.

Pogled v bližnjo preteklost

je potreben, da bi spoznali vzroke, ki so nas privedli v »sivino« prodaje. Leto 1989 je bilo leto konjunktore, leto velikega povpraševanja po blagu. Visoka inflacija nas je odvrčala od varčevanja denarja; nasprotno, komaj zasluženega smo še »toplega« potrošili za dobrine. Kajti, dobrina, ki je stala danes deset milijonov, je stala jutri že petnajst ali dvajset in tako čez noč bogateli. Potrošniki so tako mrzlično posegali tudi po naših izdelkih. Do sem vse dobro.

V mesecu oktobru so bili zaradi skokovitega naraščanja cen skrajšani plačilni roki, saj se je po dveh, treh mesecih, ko je bilo naročeno blago plačano vrednost ne le prepolovila, ampak skoraj izničila. Tu lahko tudi poiščemo odgovor, zakaj tako skokovito naraščanje cen izdelkov, saj se je vanje vgrajevala dvo, tromesečna inflacija.

Ob vgrajeni pričakovani inflaciji so bile cene izdelkov visoke, skrajšani plačilni roki pa so pomenili, da so bili izdelki tisti hip, ko smo jih kupovali, preplačani. Še posebno, če smo z nakupom pohiteli. Posledice skrajšanja rokov so bile neizbežne: naročila kupcev so skoraj presahnila. Konec leta smo vaje popustili in plačilne roke zopet podaljšali. Naročila so se vsula in od tu vzrok za visoko prodajo v prvih treh mesecih letošnjega leta.

Markovičev paket ukrepov je pripeljal do umiritve cen v mesecu februarju in marcu. Zato mrzlično pretapljanje denarja v dobrine ni bilo več smiselno. Dinar je pridobival na vrednosti, zato ga je bilo smiselno varčevati. Kar je bilo pred nekaj meseci najbolj pametno, je bilo zdaj neumno, saj je bila v

cenah izdelkov še vedno vgrajena inflacija minulih mesecev. Izdelki so bili dragi, dinar zopet nekaj vreden in ko je potrošnik ugotovil, da so vse potrošniške dobrine čez mejo veliko cenejše, je ves svoj denar, ki ga je namenil v potrošniške dobrine usmeril v nakupe zunaj. Naše trgovine so ostale osamljene, drago blago se na domačih policah ni več prodajalo. Še tisti redki kupci, ki so v domače trgovine zašli, so posegali po uvoženih tekstilnih izdelkih iz Turčije, Pakistana, po zelo nizkih cenah, seveda.

Domači izdelki so zaradi visokih številke zardevani in na njih se je nabiral prah osamljenosti, ki je bil za prst debel meseca aprila, ko je nastopil vrhunec neprodaje.

Zniževanje cen je bilo neizbežno!

Kot mnogi proizvajalci smo se tudi pri nas lotili »pranja« cen in jih očistili inflacije minulih mesecev. 20%-no znižanje cen brisačam in do 30%-no znižanje cen konfekcijskim izdelkom je bilo »predpranje« cen, s trgovci pa smo se dogovarjali, da tudi oni pristavijo manjši lonček k našim, že znižanim proizvajalčevim cenam. To so tudi storili; znižali so trgovsko maržo in tako ponudili potrošnikom še cenejše izdelke. Z akcijo znižanja izdelkov smo obvestili potrošnike preko radia in časopisa in večji obisk v trgovinah nam daje upanje, da se mesec april ne bo ponovil.

Ko nam bo zmanjkalo rednega dopusta...

Koriščenje letnih dopustov je zaradi problemov v poslovanju v letošnjem letu v manjšem obsegu prepuščeno delavcem samim, poleg planiranih kolektivnih dopustov je bilo kar nekaj dni dopusta potrebno izkoristiti glede na plan zmanjševanja proizvodnje.

Do konca avgusta velja, da delavcem, ki imajo planiran dopust v počitniških kapacitetah in so svoj letni dopust v celoti ali delno izkoristili, za čas odsotnosti z dela pripada določeno nadomestilo osebnega dohodka. V kolikor se bodo težave s prodajo nadaljevale, bo potrebno na novo določiti način koriščenja prostih dni in višino nadomestil, kriteriji pa bodo morali biti takšni, da bodo vsi delavci v približno enakem položaju.

Višina nadomestila za takšno odsotnost je 60% delavčevega osebnega dohodka, ki bi ga dobil, če bi bil na delu.

B.W.

Ponudba cenenejših izdelkov

Kljub znižanju cen konfekcijskim izdelkom so ti, za prenekateri žep, še vedno predragi. Pa smo se namenili razvozlati tudi ta vozle; s proizvodnjo programa frotirastih jop za poletje in kopalnih plaščev iz lažje in cenejše tkanine ter enostavno izdelavo, kopalnih plaščev iz lažje in cenejše tkanine ter enostavno izdelavo, smo dosegli tudi kupcem, s tanjšimi denarnicami. Naš proizvod smo tako napravili z nižjimi stroški in s tem za potrošnike po dostopnih cenah. Poletni program so trgovci dobro sprejeli in ta trenutek so novi izdelki komaj prišli v trgovine, tako da pravega utripa povpraševanja še ni mogoče oceniti. A mislimo, da lepi, živahni in modni ne bodo ostali na policah, ne da bi jih potrošniki ne opazili in si jih zaželeli.

V naši trgovini – najceneje!

Kar slišim vas, kako ste zavzdihnili – končno!

Pravzaprav se mnogi čudimo, zakaj se v naši trgovini izdelki že od nekdaj niso prodajali ceneje, kot v drugih. Pa ne samo to; v minulem letu visoke inflacije so bili naši izdelki v domači trgovini najdražji, saj so nove cene najprej veljale doma.

Prenekateri kupci so nam zamerili slabo izbiro v trgovini, oboje pa je bilo dovolj tehten razlog, da smo Svilanitovi trgovini obrnili hrbet. Tudi domači smo se je izogibali kot hudič križa in jo obiskali le, če smo potrebovali ostanke. Kdaj pa kdaj smo še pobrskali med brisačami z napakami, a marsikdaj odšli iz trgovine praznih rok, saj so bile ob velikih in grdih napakah brisa-

če mnogo predrage. Nakup najdražjih izdelkov za gotovino je bil več kot slab nakup.

Vse ob svojem času, morda v primeru naše trgovine celo prepozno, se je končno le nekaj premaknilo v tovarniški trgovini. Znižanim cenam so odvezeli še trgovsko maržo (v njej so zajeti vsi stroški trgovine) in izdelki so čez noč postali cenejši od 30 do 50 odstotkov. Trgovina je zdaj res strošek tovarne, a ob solidni prodaji in to za gotovino, je strošek vsekakor upravičen in akcija, ki traja mesec dni več kot dobrodošla. Seveda smo o tej »velenovici« obvestili tudi potrošnike preko radia in časopisa, tako da je v naši trgovini zdaj zopet živahno.

Dnevnik, 17. 4. 1990

Si že dolgo želite dotik »Svilanitove« brisače ali kopalnega plašča? Priljubljena sta vam MANUFATURA in SVILANIT in z roko v roki znižala cene brisač do 30%, kopalnih plaščev od 20 do 50%. Pridite v MANUFATURNO prodajalno »NAVDIH« – podhod Ajdovščina in izberite najbolj kvalitetne frotiraste izdelke v Jugoslaviji po najugodnejših cenah. – RT ●

Dnevnik, 23. 5. 1990

ŽELITE KUPITI CENEJE?
Pridite v Kamnik in obižite tovarniško prodajalno Svilanit, kjer boste izbirali med frotirastimi kopalnimi plašči, brisačami ter kravatami, metuljčki in rutami. Nakup v Svilanitu vas bo razveselil, ne le zaradi pestre in kakovostne izbire, temveč zato, ker boste kupili od 30 do 50 % ceneje. Obižite tovarniško prodajalno SVILANIT Kamnik!

Dnevnik, 21. 4. 1990

Si že dolgo želite dotik »Svilanitove« brisače ali kopalnega plašča? Priljubljena sta vam MANUFATURA in SVILANIT in z roko v roki znižala cene brisač do 30%, kopalnih plaščev do 35%. Pridite v MANUFATURNO prodajalno »NAVDIH« – podhod Ajdovščina in izberite najbolj kvalitetne frotiraste izdelke v Jugoslaviji po najugodnejših cenah. – RT ●

Dnevnik, 18. 5. 1990

ŽELITE KUPITI CENEJE?
Pridite v Kamnik in obižite tovarniško prodajalno Svilanit, kjer boste izbirali med frotirastimi kopalnimi plašči, brisačami ter kravatami, metuljčki in rutami. Nakup v Svilanitu vas bo razveselil, ne le zaradi pestre in kakovostne izbire, temveč zato, ker boste kupili od 30 do 50 % ceneje. Obižite tovarniško prodajalno SVILANIT KAMNIK!

Omladinski radio 101 Zagreb, 12. 4. 1990 (30 sek)

- Več dugo priželjkujete nježan dodir »SVILANITOVOG« ručnika ili frotir ogrtača...
- Vaše skrivene želje otkrili su »SVILANIT« i »STANDARD KONFEKCIJA« i snizili cijene
- ručnika za 20%
- frotir ogrtača do 30%
- odaberite najkvalitetnije proizvode te vrste po najpovoljnijim cijenama
- »STANDARD KONFEKCIJA«
- ILICA 45
- PROSINAČKIH ŽRTAVA 43
- MESTROVIČEV TRG

Potujuća trgovina

»Kombi-prodaja« nam je zelo blizu, saj skoraj ne mine dan, da pred tovarniškimi vrati nebi bilo »trgovine na štirih kolesih«, s ponudbo tisoč in ene stvari, ki jo potrebujemo doma, po seveda zelo ugodnih cenah in na »kredo«. Človek seveda takšne prilike ne sme zamuditi in skoraj ga ni junaka med nami, ki bi se vabljeni ponudbi lahko odpovedal.

Ker torej učinke takšne trgovine poznamo, ni čudno, da je bilo vsepogostejše slišati predloge, naj tudi naši komercialisti že končno zajahajo kombi konjičke, pa hajd' v prodajo.

Morda bom zdaj marsikoga razočarala, ker moram zapisati, da so nas v komerciali z dejanji že zdavnaj prehiteli. Svilanit ima že nekaj let kupce, ki se ukvarjajo s potujočo trgovino, tako imenovano kombi-prodajo. Že drugo

leto pa se ta način prodaje širi tudi pri privatnem sektorju. V Svilanitu sodelujemo s preko dvajsetimi potujočimi trgovinami po celi Jugoslaviji. Ena teh trgovin razpolaga kar z 79 kombiji, skoraj pa ni kupca, ki bi imel manj od 20 kombijev. Vendar se tako prodajajo le brisače – kosovno blago, ker je tega mogoče na takšen način ponujati.

Zelo razveseljav je podatek, da je bilo na takšen način v prvih petih mesecih letos prodanih za 24.607.460,00 din ali za boljšo predstavitev 24.000 milijard dinarjev, kar predstavlja 23% prihodka v prodaji brisač.

Hočemo tudi nazaj v hotele

Brisače z emblemi so bile naša ekskluzivna proizvodnja v preteklosti. Po želji luksuznih hotelov smo izdelovali

Hitra in učinkovita ponudba: domači model, maneken, fotograf in ...
Kar dobro, kajne?

izdelke po luksuznih cenah. Tu nas je prehitela konkurenčna firma Frotea Čitluk s cenejšo ponudbo in daljšimi plačilnimi roki. Zato smo izgubili marsikateri hotel, ki pa pod bremenom gospodarjenja tudi izgublja blišč luksusa preteklih let. Pa ne le to, tudi nekdanja rast hotelov kot gobe po dežju je usahnula.

Naši cilji na tem področju so jasni: hočemo nazaj skozi hotelska vrata z nižjimi cenami in odpovedovanju visokega profita.

Naša hotenja in pogajanja rojevajo prve sadove. Ne tako slastne kot pretekla leta in ne toliko, a so kot prve

češnje: zelo dobre in prav nič črvice. Vse več hotelskih duri je odprtih, pravzaprav vse, skozi katere smo vanje že vstopali.

Pogled v bodočnost

Kljub znižanju cen izdelkom, so cene še vedno visoke, pa tudi dražje od konkurenčnih iz uvoza. Številke bo mogoče znižati le z zmanjševanjem stroškov dela in vgrajenih materialov ter davkov in prispevkov družbi.

Komercialna politika je več kot zgolj prodaja

Ni prodajna politika podjetja le dobra prodaja. Je tudi ohranjanje ugleda tovarne, ki se je gradil zelo dolgo in z velikimi odrekami. Ohranjanje mora ponosno držo tovarne, ki je sposobna narediti vse, kar si kupec zaželi, boljše od konkurence, da bodo Svilanitovi izdelki nepogrešljivi spremljevalci vsakega doma.

Mislim, da v komerciali to dobro vedo; zato vedno pri odločanju za konkretno akcijo pretehtajo vse možnosti in izberejo najboljše v danem trenutku.

S tovarno je tako kot s človekom. Če ne ceni in spoštuje samega se, potem je nemogoče pričakovati to od drugih. Seveda mora vzrok za samospoštovanje obstojati. Od tu morda odgovor, zakaj poskušamo ostati cenjeni ponudniki in ne kramarji.

Mesec maj je bil za tovarno pomladni mesec. Trud in prizadevanje preteklih mesecev sta vzbrstela optimistične rezultate prodaje: 23 odstotkov višje od planirane.

Obrestovalo se je tudi neutrudno delo na področju Srbije; iz nekaj mesečnega mrtvila so številke o prodanih izdelkih tolikšne, da jim človek komajda verjame.

V kar tridesetih trgovinah imamo svoja ekskluzivna prodajna mesta. Tudi tu je bila prodajna politika v preteklosti modra in daljnosežna.

Ni vzroka, da bi naši komercialni politiki ne zaupali.

I.S.

IZ DELA SINDIKATA IN DRUŠTEV

SINDIKALNI POTPURI

Potpuri: skladba lahkega značaja, sestavljena iz znanih melodij in odlomkov skladb – slovenski pravopis stran 910

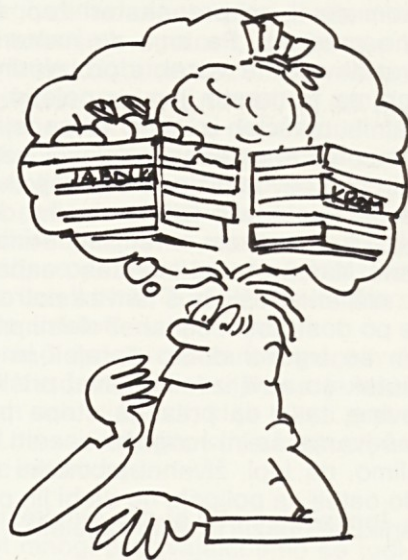
Oj sindikat, le kakšna organizacija je to? Nikoli nisem bila funkcionar ZSJ, le navaden član, pa so mi vendarle rekli, naj poskusim napisati kaj o sindikatih po načelu »znajdi se«.

Najprej moraš poznati kaj zgodovine, le – te pa te nauči babica. Moja babica mi je pripovedovala, da je bil moj dedek dvometerski knap, dobrodušen in priden kot le kaj, zato so mu delavci zaupali in ga v stari gnili Jugoslaviji izvolili za delavskega zaupnika. Skrbel je za izpolnje-

vanje pogojev določenih s kolektivno pogodbo med delavci in lastnikom rudnikov Dukičem, organizirali so štrajke – po potrebi zbirali denar in obleko za napredne študente, ki so s to pomočjo drgnili šolske klopi po vseh fakultetah v Evropi. Tako so vzgajali strokovnjake, ki so spoštovali tudi delo, delo preprostih ljudi, ki so verjeli v napredek družbe, svobodo in boljše življenje delavcev.

Prišla je druga svetovna vojna in sindikalno delo je zamrlo. Po tej človeški neumnosti so se v novi svobodni Jugoslaviji organizirali

sindikati, oziroma en sam sindikat ZSJ. Članarina za izvajanje dejavnosti pa je bila 0,60% od dohodka delavca.

Naloge so bile velike: varovanje pravic delavca iz dela, Ampak najvažnejše je bilo PREŽIVETI. Ni bilo moke, mesa, zelenjave, sploh živil in sindikati so se angažirali na področju, ki ga ni bila sposobna ponuditi trgovina. Gradila so se stanovanja, ceste, tovarne ..., vse to z mnogimi odrekami delavcev in celo na to niso pozabili, da je treba kdaj pa kdaj organizirati veselico s srečolovom. Danes jo zelo neuspešno kompenzira DISCO...

Življenje pa je teklo dalje in dalje, prišel je čas samoupravljanja in sindikat je bil organizator, ventil, in termometer samoupravnih ekshibicij.

Vendar sindikat na prvotno vsebino ni nikoli pozabil: razprodaje, ozimnice, Dedek Mraz, Dan žena, sindikalni izleti

V zadnjem času pa se je zgodilo NEKAJ.

Sindikati so začutili, da s pluralističnimi sapicami mora tudi pri njih nekaj počiti, se spremeniti. Zahteve so drugačne, družba se spreminja..., le v kaj?

Pravijo, da v demokracijo. Da je bil stari sindikat podaljšana roka ZKJ. Čudno, saj smo imeli v tovarni koordinacijo, pa zadnjih 13 let kar sem tukaj zaposlena, nisem niti enkrat doživela, da bi sindikat dobil nalogo od osnovne organizacije ZKS; vedno smo skupaj obravnavali le predloge strokovnega sveta, jih večinoma potrdili. Morda pa nam gre zatorej tako dobro ...

S sodelavkami prebiramo zadnje čase INFORMATOR – tovarniško glasilo, katerega članki nas vabijo v članstvo raznih sindikatov in se sprašujemo, zakaj različnih?

Kje nam je mesto, kdo nas bo zastopal? Morda nimamo človeka, ki bi mu verjeli in zaupali, da bi nas zastopal v kolektivni pogodbi, ki je pred vrati?

Kaj smo res tako malo vredni, da nas vabijo različni sindikati v svoje vrste z mamljivo različico članarine od 0,4% do 0,6%?

Kje je vsebina programov? Prav vsi so si enaki kot jajce jajcu, le nekaj visi nad nami, delavci v tovarnah...! Kolektivna pogodba... O tem pa vsi zelo malo ali pa kar nič...

OP.: Vse strokovne članke in vabila za pristop k posameznim sindikatom si preberite v posameznih številkah INFORMATOR-ja DO Svlanit izpod rok strokovnih delavcev in agitatorjev različnih sindikatov.

INČI

SINDIKALNA »LASTOVKA« DOBIVA PROGRAM IN PRAVILA

V pravila sindikata »Lastovka« smo zapisali: OS »LASTOVKA« KAMNIK OS – odvisni sindikat, a ne odvisni od dobre volje poslovodne strukture in upravnih organov podjetja! Odvisni le od članov sindikata, kar jim daje pravico, da o njegovem delu odločajo sami, da mu dajejo polno podporo ob dobrem delu in nezaupnico ob slabem delu.

LASTOVKA – je ime sindikatu, ki ga bomo ustanovili; lastovka zato, ker prinaša v deželo pomlad in je prinesla tudi v našo tovarno nove misli sindikalnega delovanja.

KAMNIK – rodno mesto naše tovarne, ki bo srčika sindikata, a odprta vrata dovoljujejo vstop še komu, ki se bo pod krili sindikalne lastovke čutil varnega.

Program dela in obljub je skromen. Obljubljeni že na začetku popolno varnost, novo zaposlitev, sklad za brezposelne... je neresno in neodgovorno dejanje in čista utopija so obljube za prihodnost: vsakemu delavcu stanovanje, trinajsto in štirinajsto plačo...

Mamljive obljube, a tako daleč odmaknjene od stvarnosti današnjega dne, ko je denarja komaj za mesečne plače!

Obljubimo lahko le temeljito varovanje delavčevih pravic in interesov, ki izhajajo iz delovno pravne zakonodaje (Zakon o delovnih razmerjih, Zakon o invalidsko pokojninskem zavarovanju, Zakon o varstvu pri delu...) in dosledno spoštovanje in izvajanje pravic in obveznosti iz kolektivne pogodbe, ki je tik pred tem, da ugleda beli dan.

Za pošten boj bodo potrebni poštenu zaupniki in poštenu člani sindikata. Za dobro delo bomo zahtevali dobro plačilo za vse delavce; od delavcev s posebnimi pooblastili bomo zahtevali posebne odgovornosti na področju poslovanja in skrbi za ekonomsko in socialno varnost delavcev.

Sindikat LASTOVKA bo varuh dobrih delavcev pred slabimi delavci. Sindikat hoče odvisnost poslovodne strukture in organov upravljanja predvsem zato, da bodo njihovi predlogi in odločitve vedno imele v mislih usodo delavcev. Nihče ne sme izgubiti dela po krivici in odvisno od volje posameznikov, nihče ne sme biti premeščen na drugo delo, ne da bi vedel zakaj. Če

bodo tako narekovale potrebe podjetja in dobro vseh zaposlenih delavcev, bodo takšne odločitve sprejete v soglasju s sindikatom in na način, ki se mu reče human.

Preprosto z besedami: o usodi tovarne in njenih delavcev bo v imenu delavcev odločal tudi sindikat.

Utrip sindikata: najprej in najmočnejši pri varovanju pravic delavcev, pri posameznikih in vseh skupaj, kajti kar je bilo krivično storjenega včeraj – njemu, je lahko danes – meni in jutri – tebi! Ne bomo iskali pravice in pomoči zunaj tovarne, poiskali jo bomo tam, kjer smo pustili svoje žulje in delovno moč!

Sooblikovanje družbenega standarda – sindikat mora biti prisoten povsod, kjer se oblikuje, predlaga in odloča o skupnem, družbenem standardu delavcev. Delavci pogrešamo Komisijo za družbeni standard, kjer smo imeli delavsko besedo in moč, ko se je govorilo o stanovanjski politiki, letovanju, prehrani med delom, preventivnem okrevanju. V imenu delavcev mora sindikat sooblikovati takšen družbeni standard, ki bo zagotavljal, obnavljal in varoval zdravje in zadovoljstvo delavcev.

Kultura in telesnokultura, srečanja delavcev na izletih in tovarniškem prazniku, obisk Dedka Mraza in še marsikaj so dejavnosti, do katerih se sindikat mora opredeliti in postaviti kriterije za izvajanje, aktivnosti organizirati tako, da se izvajajo in krijejo iz sredstev na nivoju podjetja in ne sindikalnega zaupnika, in ne na račun sindikalne članarine.

Sindikalna članarina – predlagana 0,4% OD – bo predvsem namenjena aktivnostim varovanja delavčevih pravic in interesov. Z njo bo potrebno gospodariti in jo oplemenititi, da bo tudi materialno varovala boj sindikata. Ne sme se več zgoditi, da bomo konec leta hiteli zapravljati še zadnje krajcarje, da bo sindikalna blagajna zanesljivo prazna, sicer od dotacije podjetja ne bo nič. Zelo skrbno jo bo treba varovati in trošiti, da bo denarja za sušno obdobje dovolj.

Več ko nas bo pod krili LASTOVKE, močnejši bomo! Z močjo pa bo rastla naša varnost v podjetju, ki je naše!

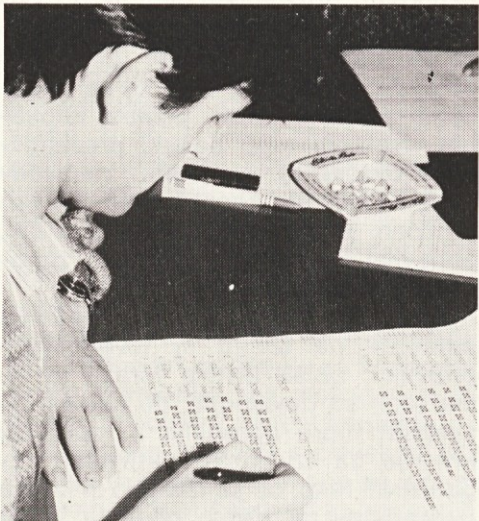
Inciativni odbor
»Lastovke«

Fotografski utrinek

SVOBODNE VOLITVE TUDI V TOVARNI!

Po poti svobodnih volitev smo izbirali tudi med kandidati za delavski svet podjetja, disciplinsko komisijo in delavsko kontrolo

Štejemo, štejemo

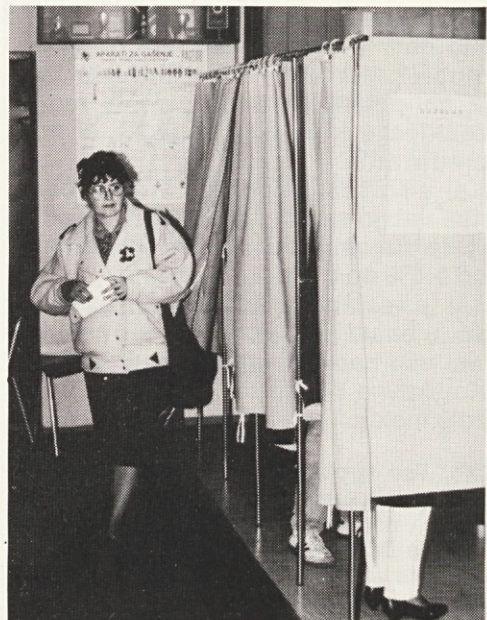
... dolgo v popoldne, ki se preveša v večer. Proti koncu je volilna komisija zadovoljna – zaradi končanega dela ali rezultatov?! Presodite sami!

Najprej je treba volilke in volilce popisati...

Volilna komisija je štela in štela... in naštetja največje število glasov Anki Hubad, naši poslanki v zbor združenega dela skupščine občine Kamnik

Tajnost izražanja volje volilcev je bila zjamčena

1. MAJ – PRAZNIK DELA, KI NAJ OSTANE

Tradicionalno prvomajsko srečanje delavcev v Kamniški Bistrici je letos spet privabilo veliko število ljudi v naravo. Že jutraj, ko je Kamniška godba na pihala z budnico dvignila Kamničane v sončni prvomajski dan, so se nekateri hribovsko opremljeni in praznično razpoloženi odpravili na Stari grad. Ker se je za ta dan obetalo lepo sončno vreme, je marsikoga zamikala pot v Kamniško Bistrico, kjer je bilo vse pripravljeno za družabno srečanje delavcev. Družabno srečanje pravim zato, ker se je sama oblika praznovanja v zadnjih letih močno spremenila. Čas je pač prinesel spremembe in opustilo se je klasično praznovanje z običajnimi govori, naštevanjem uspehov in kovanjem načrtov v oblake. Odločitev pripravljalnega odbora je bila, da se obiskovalcem ponudi kar najboljše počutje v Kamniški Bistrici.

Predsednik občinskega sindikalnega sveta je navzoče pozdravil in jim zaželel obilo zadovoljstva, še zlasti sedaj, v spreminjajoči se pluralistični družbi in demokratičnih procesih, ki smo jim priče v slovenski družbi. Praznik dela je verjetno tudi najprimernejši datum za javno imenovanje in pohvalo posameznikov, ki so se z delom in znanjem še posebej izkazali. Zato so bila podeljena priznanja delavcem, ki so se izkazali v preteklem letu kot inovatorji in sindikalistom, ki so pri svojem delu pokazali posebno aktivnost. Med slednjimi je bila prejemnik srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije tudi naša **Anka Hubad**. Prav gotovo je priznanje opravičila s preteklim delom v republiškem odboru zveze sindikatov tekstilne in usnjarsko predelovalne industrije Slovenije. Mislim, da ni potrebno posebej poudariti aktivnost tega, morda le to, da je ta odbor izbojeval beneficirano delovno dobo za tkalke in predice v tekstilni industriji. Zaupali smo ji mandat v tem odboru še naprej, izvolili pa smo jo za delegata naše tovarne v Zbor združenega dela kamniške občinske skupščine in

naložili delo predsednika občinskega odbora sindikata tekstilno in usnjarsko predelovalne industrije. Kar zajezen sveženj dela smo ji naložili in vsakakor smo ji ob priznanju dolžni le še iskrene čestitke. Pri delu pa ji želimo tudi v bodoče veliko uspeha.

Kulturni del prvomajskega srečanja delavcev v Kamniški Bistrici so popestrili pevci Solidarnosti in godba Solidarnost iz Kamnika. Tudi letos je večina podjetij svojim delavcem, ki so se praznovanja udeležili, ponudila malico, poskrbljeno je bilo tudi za razpolo-

ženje s plesom. Videli smo marsikateri prijateljski stisk rok, za katerega imamo drugače vedno manj časa. Veliko besed je bilo izgovorjenih tudi o bodočnosti praznovanja 1. maja. Najbrž se bo oblika praznovanja tudi v bodoče spreminjala in se prilagajala času, težko pa bi praznovanje iztrgali tistim, ki jim ta dan pomeni kar nekako prebuditel novega življenja v letu. Številni obiskovalci so zagotavljali, da je 1. maj praznik, ki ga je vredno praznovati še naprej.

Nograšek Jože

Naša nagrajenka med nagrajenci

Tudi naše upokojenke so rade tega dne z nami

Basen: Počitniškim kapacitetam ob rob

ČLANI KOLEKTIVA »PRINEŠENI OKROG«

PRVIČ: Dobili smo »mačka v žaklju«; kako naj se delavec odloči kje preživeti dopust, ko pa so razporeditve na oglasnih deskah objavljene 3 tedne prej kot cenik!? Hočem vedeti, za kakšno ceno lahko pričakujem storitev drugega, kajne?

DRUGIČ: Pravijo, da so cene ekonomske. Ni več pretiranega interesa ne za Novigrad, še manj za Rab. Nič čudnega, saj se za enako ceno 10-dnevnega polpenziona (za 4 osebe na Rabu) v višku sezone dobi 8-dnevni polni penzion v hotelu B-kategorije v Poreču. Rab je v prednosti le z lepo okolico. Morda pa je visoka cena na Rabu le motiv za njegovo odprodajo.

TRETJIČ: Primerjave cen z okoliškimi podjetji in nekaterimi tekstilnimi podjetji v Sloveniji pokažejo, da so cene pri nas več kot ekonomske; primer: cena polnega penziona v Tekstilindusu v Pineti stane člane kolektiva 160 din!

ČETRTIČ: Vprašam se, zakaj naj bi ob polpenzionu na Rabu plačevala dve servirki, ko po dolgoletnih izkušnjah vem, da bi poleg kuharja to delo ob primernem plačilu lahko opravila ena sama.

PETIČ: Po tem, kar sem prebrala v 19 številki Informatorja, da bomo plačali zunanjemu »PANTA-REI« račune za vzdrževanje prikolic, se je tudi v meni oglasil črv, ki gloda: kaj je res, kaj ni res, kaj vse še plačamo v dnevni ceni uporabe počitniških kapacitet?!

ŠESTIČ: Verjetno bom ostala doma, se hladila v senci, namakala noge v lavorju osoljene vode in razmišljala, kako bi tudi kolektiv imel več od nas vseh, ko bi spočiti in z novimi močmi poprijeli spet za delo. Škoda!

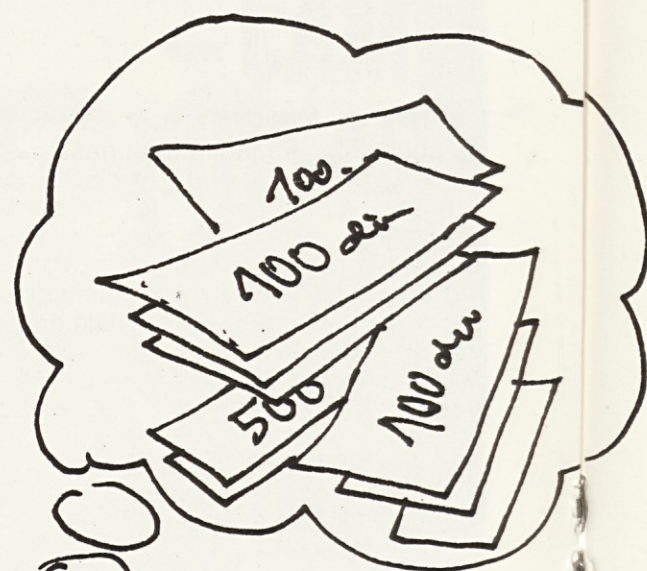
A.H.

SMO ČLANI KOLEKTIVA »PRINEŠENI OKROG«?

PRVIČ: Naše tovarniške počitnice dobivajo ceno tržnega izdelka. Vredne so toliko, kolikor nam jih zaračunajo turistične in zdraviliške organizacije. Cene niso bile objavljene istočasno z razporedom na oglasnih deskah (če pa že govorimo o tržnem odnosu tudi na področju počitnikovanja, bi morale biti cene objavljene istočasno s ponudbo – razpisom počitniških kapacitet) iz preprostega vzroka: meseca marca z izjemo enega ponudnika ni bila znana niti ena cena morskih in zdraviliških ponudnikov in še danes, 7.6. 1990 niso znane vse cene ponudnikov počitnikovanja!

DRUGIČ: Cene so blizu ekonomskih, vendar brez »podjetniške« marže; v njih niso zaračunani stroški vsega dela, investicije nakupa in investicij-

skega vzdrževanja, osnovnih sredstev in drobnega inventarja, ki je potrošno blago in ga je potrebno obnavljati. Da so cene visoke, morda! Odgovor za to lahko poiščemo v neizkoriščenosti počitniških kapacitet, saj naša sezona letovanja na morju ni daljša od dveh mesecev. Preprosta računica nam pove: če bi prikolico uporabljali vsaj tri mesece bi se cena zmanjšala za tretjino. Počitniški kampi nam namreč zaračunajo pavšal od 1. maja do 1. oktobra, torej pet mesecev, uporabljamo pa jo le dva meseca. Torej morajo uporabniki pokriti strošek, ki se nanaša na celo sezono.

Počitniški dom na Rabu po udobnosti in izgledu res ne more tekmovati z uglednejšimi počitniškimi veljaki, imenovanimi hoteli. A po domačnosti, dobri hrani, obrokih kot se šika eminentnejši objekti ob njem lahko zardijo zaradi svoje skromnosti in oholosti. Visoka cena na Rabu je brez motiva; odprodaja pa je že dolgo časa pod drobnogledom rentabilnosti obratovanja.

TRETJIČ: Primerjava cen z okoliškimi podjetji je naslednja: naše cene so za nekatere počitniške kapacitete res višje, toda višji je tudi regres, saj je drugje večinoma od 2.200 do 2.400 din, marsikje pa je njegova usoda še vprašljiva (prejeli ga bodo, če bodo rezultati poslovanja to dopuščali). Konkretna primerjava s cenami Tekstilindusa pa je naslednja: v Pineti stane njihovega člana kolektiva 160 din, zaposlenega svojca 190 din, otroka 115 din; toda to je regresirana cena, saj nam isto podjetje zaračuna penzion v višini 220 din, za otroke pa 155 din; to je torej njihova ekonomska cena! K

temu ni kaj dodati, morda le to, da regresa v Tekstilindusu še niso prejeli in če ga sploh bodo, bo ta znašal 2.200 din.

ČETRTIČ: Osebe na Rabu je zmanjšano; odslej bo en človek opravljal dela upravnika in kuharja, servirki pa bosta verjetno ostali dve. Težko si namreč predstavljamo, da bi dva človeka lahko skrbela za 24 gostov, pa ne le za polne in zadovoljne želodce, temveč tudi za pranje, likanje...

PETIČ: Odločitev za tujega vzdrževalca počitniških prikolic je bila storjena izključno iz ekonomske računice, saj je njihov strošek za pripravo (vključno s čiščenjem) in pospravljanje prikolic, za polovico nižji.

Sicer pa stroški počitnikovanja niso tovarniška skrivnost in se lahko vidijo ter spremljajo. Presenečeni bi bili, ko bi ugotovili, kako drago je bilo v preteklosti tovarniško letovanje. A ker smo k sredstvom za počitnikovanje prispevali vsi, koristili pa le tretjina Svilanitovih delavcev, je bilo seveda za koristnike počitnikovanja to več kot poceni.

ŠESTIČ: Odločitev, ki je nismo pričakovali! Povprečna slovenska družina (ata, mama, dva otroka – eden, ki je za »dva« in en »polovični«) bo za 10-dnevni oddih na Rabu odštela 5.800 din: ker sta oba starša Svilanitova, jim bo ostalo od regresa še 200 dinarjev za sladoled! Komentar ni potreben.

Ali pa je morda komentar potreben od tistih, ki so vsa leta prispevali sredstva za počitnikovanje, svoj dopust pa plačevali iz lastnega žepa. Seveda je bil regres pretekla leta manjši na račun tistega, ki smo ga nemanili regresiranju tovarniških kapacitet in tako delavcem, ki so jih koristili ponudili dvojni regres!

Zato letos odločitev drugačna – regres vsem enako! Če bi upoštevali prakso preteklih let, bi se odločili za nižjega – recimo takšnega kot so ga delila druga podjetja: 2.500 din. S tem zmanjšanjem bi ostalo za regresiranje počitnic Svilanita kar 400.000 din, a to pomeni, da bi tretjina koristnikov Svilanitovih počitniških objektov prejela dodatno 1.500 din.

Zakaj torej »škoda« in kdo in kdaj je bil »prenešen okrog«?

PRIPIS: Z objavo odgovora smo prekoračili novinarsko etiko obveščanja, a odločitev, da vam razkrijemo še drugo plat počitnikovanja, je bila močnejša od pravil »lepega vedenja« obveščanja. Vse z namenom, da na dopust ne bi odšli z občutkom »da smo prinešeni okrog«.

Upokojili so se

HVALA VSAKEMU IN VSEM!

Pomlad za pomladjo, leto za letom so obračali liste v Svilanitovi delovni knjigi. Ničkoliko veselih in ponosnih dogodkov so vanjo popisali. A med njimi tudi takšni, ki k sreči ostajajo zgolj kot zapis, kot opozorilo, da odrekanje, trdo delo, slabi delovni pogoji niso izmišljena zgodovina Svilanita.

V mislih imam naše sodelavce, ki so obrnili zadnji list v naši delovni knjigi, za slovo od aktivnega dela pa vanjo zapisali želje, da bi mlajši sodelavci nadaljevali njihovo delo. Tudi zato, da njihovo delo in odrekanje ni bilo zaman.

Marsikatera odhajajoča sodelavka se še ni privadila na upokojski stan, saj jih je večino presenetila zavarovalna doba s povečanjem, ki je bila konec minulega leta priznana nekaterim delavkam v tekstilni industriji. Pa bi marsikateri od njih tudi ne prisodili, da so se ji leta v tovarni iztekla.

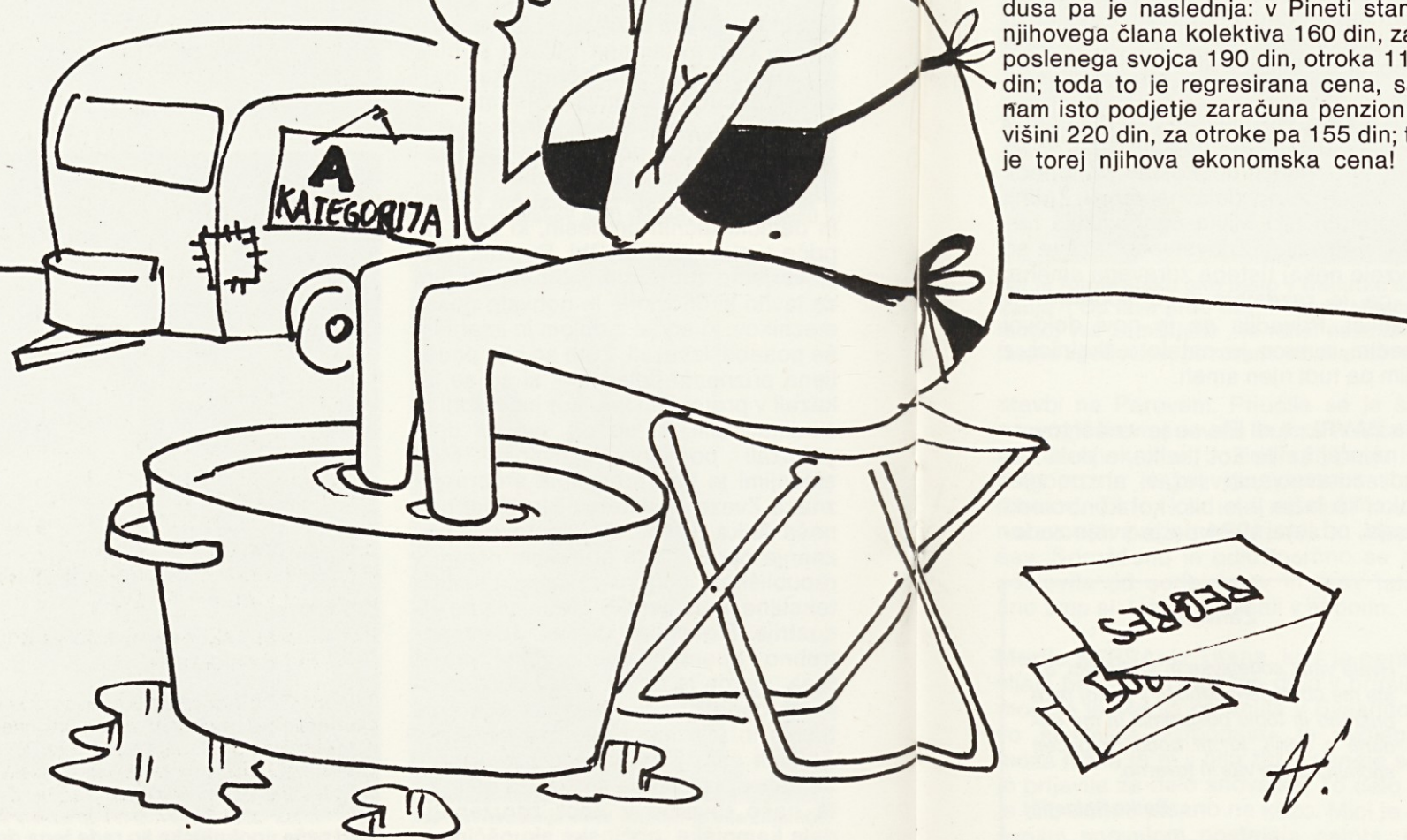
Rožnata lica in veder pogled so ponesle iz tovarne. A jim tega ne smemo zavidati, saj »rožice« sodijo tudi med cvetne gredice, med katerimi bodo zdaj pogostejše. In vnučki bodo končno le dočakali babičine varne roke.

POSLOVILE SO SE...

...SODELAVKE IZ KONTROLNEGA ODDELKA:

Marija GRABOVAC: vso svojo delovno dobo je bila zvesta Svilanitu, najprej kot tkalka in nato kot kontrolorka metražnega blaga. K zvestobi sodita tudi pridnost in vestnost, s katerimi nas je razveseljevala dolga leta.

Marija LENARČIČ: »naša« je bila od leta 1971 in vse do letošnje pomladi je pridno obračala in ocenjevala kvalite-

to plaščev v konfekciji. Nič ni ušlo njenim skrbnim očem in vedno je imela v mislih, da mora biti plašč na prodajni polici – SVILANITU v ponos, potrošniku pa v veselje in spoznanje, da je dobro kupil.

Antonija VINŠEK: od zaposlitve leta 1955 pa vse do letošnje upokojitve je služila kruh med nitkami v previjalnici in pregledovanjem apretirane metraže. Nešteto niti, nešteto število metrov blaga je bilo previtih in pregledanega pod Tončkinimi prsti.

Anica BALANTIČ: večino svoje delovne dobe je preživela ob ropotu statev v tkalnici, zadnje leto pa v šivalnici na kontroli blaga. Natančnost, vestnost in prizadevnost so bile lastnosti, ki so jo spremljale vso dolgo pot dela v tovarni.

Marija ŠIMENC: tudi njeno prvo delovno mesto v Svilanitu je bilo v tkalnici. Začela je leta 1963 med ropotom statev in neštetiimi pisanimi nitmi, upokojila pa se je kot kontrolorka blaga. Skromnost in optimizem ji nista tuja, zato jo bomo pogrešali.

Marija ZAVASNIK: se je zaposlila v Svilanitu leta 1958 v kontroli. Svoje delovne izkušnje je začela pridobivati ob mizi za pregledovanje blaga. Kot dosledna in natančna delavka pa je svoje delo kmalu nadaljevala kot medfazni kontrolor in to vsa leta do upokojitve.

...SODELAVKA IZ KONFEKCIJE FROTIRJA:

Marija PERČIČ vsa delovna leta je pustila Svilanitu, najprej kot tkalka, nato pa kot krojilka drobnih izdelkov v konfekciji. Pridna in vestna sodelavka je bila vedno vesela, vsakemu pa je prav rada pomagala. Zdaj se bo posvetila dopoldanskemu varovanju vnukinje Urške, v popoldanskem času pa bo na vrtu ali ... na kolesu, seveda. Njeni »športni upi« so že v Avstraliji, kamor namerava prihodnje leto. Mejdun, kakšna upokojenka!

...SODELAVKE IZ ŠIVALNICE:

Ivanka Kladnik: rosno mlada je prišla med nas, a nekaj njene rose je še ostalo zdaj, ko odhaja. Tkalka je bila dolga leta, kar devetnajst let pa je bila razpeta tudi med noč in dan. Nočnega dela je ni odrešil niti tretji otrok, ki ga

Venček upokojenk (od leve proti desni): Betka Balantič, Mari Perčič, Marija Zavasnik, Vera Kregar; le kdo ne bi bil zadovoljen kot Lojze Golob (spredaj) med rožicami, ki bodo zdaj cvetele doma? Ampak venček brez njega, bi bil kot cvetka brez stebra...

je povila. Bilo ji je težko, a je šlo. Ljubila je svoje delo, zato je bila premestitev iz zdravstvenih razlogov na popravilo napak v šivalnici težka preizkušnja. A nekako jo je premagala, kot zdaj premaguje spoznanje, da odhaja.

Betka BALANTIČ: zgovorna, mlado-stna, polna življenja, komaj 15-letna je potrkala na Svilanitova vrata in le rahlo spremenjena odhaja. Delala je v previjalnici in tkalnici, kontroli blaga, zdaj pa na popravilo napak v šivalnici. Čeprav je v šivalnico prihajala z mešanimi občutki, so ti kaj hitro ob prijaznem spominu zbledeli, in slovo od sodelavk je težko. A spoznaje, da se doma veselijo njene prisotnosti preko celega dne, jo navdaja z veseljem. Ima velik vrt in vnučke, tako da dnevi ne bodo pusti in dolgočasni.

Ivanka URŠIČ: po 27 letih dela se je poslovila od sodelavk v šivalnici. Robila je brisače, vrsto let pa je klasirala brisače. Bila je dobra delavka, kot klaserka pa stroga in korektna; zahtevala je kvaliteto opravljeno delo drugih, prav tako stroga pa je bila do sebe, zato kvaliteta njenega dela ni bila nikoli sporna. Zadnjih deset let je bila robilka okrasnega traku. Doma ji ne bo dolgčas: delala bo na vrtu, hodila v naravo, nabirala borovnice in gobe ter obiskovala mamo v Moravčah. Ivanka je rada dobre volje, del svoje mladosti pa izžareva v »domačem pevskem zboru.«

Pepca KOŠIR: njena odločitev, da se upokoji, je bila za nas presenečenje, zanj pa dejstvo, da bo zdravstvene težave, ki jo že več let pestijo, lažje

prenašala, če bo ostala doma. V osemnajstih letih dela v šivalnici na delih pristigovalke, robilke po širini in nazadnje popravljalka šivalnih napak smo le redkokdaj videli izraz slabe volje, odraz zdravstvenih težav zaradi katerih je včasih zelo težko delala. Občasno si je pomagala s kakšnim dnevom dopusta ob koncu tedna, da je bil začetek novega delovnega tedna spet lažji. Med domačimi travniki in gozdovi, v senci svojega vrta naj ji bo lepo.

Milka TRATNIK: je preko tri desetletja delala kot tkalka v pogojih dela, ki so tudi njej prinesli upokojitve »čez noč« — beneficirano delavno dobo. Zadnji dve leti je bila Milka popravljalka napak v šivalnici. Zdravstvene težave so ji vzele nekaj tistega zdravega smeha, ki ga je razdajala med sodelavci v tkalnici. Privadila se je novi delovni sredini, a srce je ostalo v tkalnici, z njim pa tudi njen smeh.

Ela ZAVRL: tudi Ela se je v naši tovarni najprej kalila kot tkalka, a dela zaradi zdravstvenih težav ni zmogla: nekoliko lažje ji je bilo kot kontrolorki blaga, od leta 1984 pa je svoje zado-

Zahvala

Hvala vam, sodelavke in sodelavci, da ste me ob mojem odhodu v pokoj tako prisrčno in toplo pospremili in me obdarili z darili, ki mi bodo dragocen spomin na vse vas in tovarno.

Betka Balantič

voljstvo pri delu našla na popravilu tkalskih napak v šivalnici, Mirnih, pri-
drih sodelavk kot je bila ona, si v ši-
valnici še želijo. Veselila se je upoko-
jitve; doma bo mladim varovala vnuč-
ke, skrbela za vrt in družino, ki se svo-
je mame doma najbolj veseli.

...SODELAVKE IN SODELAVEC IZ TKALNICE FROTIRJA:

Jožica MAČEK: v letu 1955 točno na dan, ki je bil kasneje razglašen za dan mladosti, je Jožica zastavila svoja mlada leta za boljšo prihodnost Svila-
nita in lastno srečo. Še v Šmarici je postala snovalka in od leta 1963 s snovalom vred nadaljevala delo v novi

katere se rojeva nekaj novega. Več-
krat je, ne da bi se zavedala, z mate-
rinsko nežnostjo pobožala dobro navi-
te osnove, v katerih je ostalo tudi ne-
kak njene energije, včasih tudi znoja in skrbi.

Fani KOROŠEC: triintrideset let je bil Svilanit njen drugi dom in tkalski stroji njeni spremljevalci od prvega do zadnjega delovnega dne. Kot pesem njenih strojev je bila: vesela, živahna, optimistična. Čeprav je njihove takte zadnje dneve že težko dohajala, ji je to nekako uspelo; hotela je ostati do konca delovne poti s svojimi spremljevalci. Takšna je naša Fani: zvesta do obisti!

Marija ZARNIK: tudi Marija je vse svoje delovne sokove pustila v tkalnic frotirja. Veliko let je bila tkalka, zadnjih sedem pa je preživela v tkalnici kot malerka. Tudi ona je ostala zvesta

ropotajoče tkalske »škafle« in sode-
lavce, med katere je Mimi prinašala mnogo humorja in veselja do življenja. Čeprav ni imela vedno vzrokov za veselje, teh ni nikoli razodevala, še celo iz oči ji nikoli ni izginil hudomušni nasme-
h.

Pavla MENČAK: leto 1957 je v Svila-
nit pripeljalo svetlolaso dekle z vese-
lim nasmehom, leto 1990 jo je odpe-
ljalo, še vedno svetlolaso, z lasmi spetimi v čop. Kot da se je leta v Svi-
lanitu niso dotaknila. Pa je Pavla tudi ena izmed tistih, ki so ji priznali bene-
ficirano delovno dobo zaradi pogojev dela. Pavla bo svoje moči zdaj name-
nila mamam doma.

Branka BALANTIČ: Branka je prišla v Svilanit 1963 leta in vsa leta ostala v tkalnici. Bila je človek, ki je nosil v sebi veliko miru in potrpežljivosti in tako delovala tudi na svojo okolico. Kot pomirjevalni čaj, ki je potreben, kadar je treba »znižati« temperaturo problemom in težavam. A je tudi Bran-
ka znala spregovoriti bolj glasno, če je bilo potrebno.

Rozka HOMAR: Rozkino življenje ni bilo odeto z rožicami; a nikoli nismo čutili trnja, ki jo je zbadalo; vedno je probleme obarvala s humorjem in se iz njih celo pohecal. Tudi po triintri-
desetih »tkalskih« letih ni njene ener-
gije nič manj: »Naj vas ne skrbi zame, doma bom veliko delala«.

Marija JEGLIČ: tkalka pred triintri-
desetimi leti, tkalka danes, ko ji tečejo zadnje delovne ure; odlična tkalka v vsakem času in z avtoriteto, ki ji je bila lastna, je bila vedno tam, kjer se je o delu tkalk pogovarjalo resno in s spo-
štovanjem. Ta trenutek, ko pišemo te besede, zadnjič poslušaj pesem sta-
tev.

Ferdo KIDRIČ: leto manj od treh des-
setletij je v Svilanitu. V Kamnik jo je primahal iz štajerskega konca. Dobro desetletje je bil delavec v barvarni, od leta 1974 pa je prebivalec kart v tkal-
nici. Vestnemu delu v tovarni je do-
dal še prenekatero uro doma, pri pra-
nju Svilanitovih brisav. V letih poznan-
stva se je pri Kidričevih marsikaj zgodilo, vsekakor pa je najpristnejše do-
živetje selitev v lastni dom v Sote-
ski.

...SODELAVKE IZ »PP SVILA«:

Marija MLAKAR: pravzaprav bi se tež-
ko odločili, kje je bila Mara boljša de-
lavka: kot tkalka, inštruktorica ali kot skladiščnik polizdelkov. Povsod je za

Jih je fotografsko oko ujelo v trenutku obujanja spominov na čase trdega dela in odre-
kanja?! Od leve proti desni: Pavla Menčak, Milena Lombregar, Marija Šimenc, Ani Ba-
lantič; vse zamišljene, le rahel nasmeš jih izdaja, da se je zanosno spominjati svoje
lastne zgodovine, povezane s Svilanitom!

stavbi na Perovem. Priučila se je še na angleškem snovalu in tam vzdržala vse do upokojitve. Jožica v življenju in delu prizna le pravico, poštenost in resnico. Tisto, kar ima na duši pove naravnost, brez ovinkarjenja in olep-
šav. Sproščeno in odkritosrčno se je poslovila od sodelavcev in prav tak-
šno smo si Jožico zapisali v spomin.

Marija SERŠA: iz Titana, kjer je opravljal precej nehvaležno delo v brusil-
nici, se je Marija preselila v Svilanito-
vo šivalnico. »Ubogala« je svojega moža Ivana in ni ji bilo žal. Kasneje se je prijavila za delo snovalke. To delo ji je bilo očitno pisano na kožo. Mici je s svojim snovalom postajala celota, iz

tkalskim statvam. Skoraj je bila nepo-
grešljiva kot pomoč pri vdevanju niti in pripravi statev za pogon. Nikoli ni spregledala, kje je bila njena pomoč potrebna in vedno se je tam znašla.

Milena LOMBERGAR: 35 let in en dan za povrhu je bila Milena »naša«. Vse-
skoz je bila med statvami. Več kot po-
lovico delovnih let kot tkalka, zadnje desetletje pa kot malerka, ali kot bi malerke tudi drugače poimenovali: deklica za vse. Tako se ji je iztekel tudi tisti zadnji dan čez leto 35.

Mimi BRLEC: tudi Cvičkova Mimi se ni dala: od statev ni šla proč, pa pika. In je zdržala! Zaradi navezanosti na

seboj puščala sledi dobre in vestne delavke; zelo iskrena, zelo konkretna in zelo glasna, če je bilo potrebno in koristno za podjetje. Sodelavci so ji zaupali in jo vedno znova in znova pooblašali, da je za njih kalila železo v ognju na vseh mogočih komisijah, delavskih svetih ... Je bila Mari torej kovač njihove, svoje in naše skupne sreče? Bila; a zdaj kuje doma svojo srečo. Pričenja jo z zgodnjimi jutri, ko pomolze svojo kravico, pobrska po njivi, nato pa za trenutek sede na klopco in posluša pesem ptic. Tudi sama rada zapoje! Njen glas spominja na slavca.

Vera KREGAR: drobno dekletce, pridnih rok pri petnajstih je potrkalo na Sivilanitova vrata; bila je tkalka, izdelovalka kravat in zdaj odpremnica gotovih izdelkov v konfekciji svile. Bila je več kot sodelavka; svojim vrstnicam prijateljica, mlajšim sodelavkam mati. Njena posebna kvaliteta je bilo razumevanje mladih ljudi, zaradi katerih je bilo Veri razodeto prenekatero mlado srce. Za vestno in natančno delo je prejela medaljo dela. A Vera pač ne bi bila naša Vera, če bi ob tem nerodno ne zardela in zamahnila z roko; kot da jo hvala spravlja v zadrego. Naj ji zdravje poplača milino in vestnost, s katero nas je razveseljevala.

Francka HOMAR: tudi Francki je čas v Sivilanitu naštel trideset let. Vsakozi se je sukala okoli krojilne mize, na kateri je urezovala kravate. Njenemu strogemu očesu ni prav nič ušlo, zato je bilo njene »odrezke« z veseljem šivati v lepe kravate. Francki življenje ni natrosilo samo rožic; a Francka ni nikoli izgubila vedrine in upanja, da se življenje ne bi moglo znova začeti v srednjih letih. In Francka je storila prav to. Zato zelo vesela, zelo mladostna in šele na začetku nove poti odhaja v...

...SODELAVKA IN SODELAVCA IZ UPRAVE PODJETJA:

Majda KOMATAR: vso delovno pot je prehodila v Sivilanitu. Pred 35 leti je šivala, krojila izdelke v konfekciji, nato pa je skoraj dve desetletji opravljala dela poenterke v konfekciji. Eno desetletje pa je bila Majda naš blagajniški minister. Nešteto bankovcev je šlo skozi njene prste in kdo bi preštel vse ure, ki jih je Majda preživela za blagajniškim okencem in štela, štela... Bila je tudi sindikalni blagajnik, skratka deklica za denar... Vedno je bila odeta v prijazen nasmeh in z njim se je letošnjo pomlad tudi poslovila.

Alojz GOLOB: zaradi terenskega dela si je po skoraj desetih letih delovne dobe zaželel mirnejšega okolja in se je v decembru 1959 leta zaposlil kot zidar v našem podjetju. Vzdrževanje in popravilo tovarniških objektov je bila njegova naloga skoraj dvajset let. V krajevni skupnosti je vsa leta deloval kot gasilec, duša in zdravje pa sta ga v letu 1979 vključila tudi v poklicno delo gasilca v tovarni. Kot gospodar in vzgojitelj mladega rodu je mnogo prispeval k požarni varnosti v tovarni: vemo pa, da Lojze ne bo preslišal naše sirene, če ga bomo potrebovali.

Silvo BALANTIČ: mlad tekstilni tehnik se je zaposlil v tovarni leta 1953, že po dveh letih pa je postal obratovodja tiskarne; za nekaj let je zapustil tovarno, vendar se je po sedmih letih zopet vrnil; kot priznan tekstilni strokovnjak je sodeloval pri postavljanju Fro-

ketinga. Obilica izkušenj in strokovnega znanja so mu v tovarni dodelili mesto cenjenega sodelavca. Predan delu in tovarni, to sta besedi, ki o Silvu povesta vse.

Šopek sodelavk in sodelavcev, ki bo od poletnih mesecev naprej cvetel doma, bomo predstavili v prihodnji številki našega časopisa.

Vsem skupaj smo toplo stisnili dlan. Toliko bi jim radi povedali in se jim zahvalili za njihovo delo, da bi besede napolnile vse liste Kamniškega tekstilca. To nismo storili, a spomini nanje so ostali. Na vsakega posebej in na vse skupaj. Naj ostanejo zdravi in naj postorijo vse, kar imajo v načrtih. In naj se kdaj med njihove gredice prikrade tudi misel na sodelavce, ki smo ostali v tovarni. Naj stisnejo kdaj pest za srečno prihodnost tovarne, ki so ji postavili temelje in položili parket!

Znale ste stisniti pesti, ko ste premagovalle svojo in tovarniško pot navkreber. Stisnite pesti še kdaj za nas, ko boste v družbi cvetnih gredic, polj in travnikov; v mislih z vami bo korak sodelavcev, ki ostajamo v tovarni, lažji. Od leve proti desni: Branka Balantič, Marija Jeglič, Rozka Homar.

tirke iz Delčeva in vzgajal kadre. Ko je delo uspešno opravil se je vrnil v Sivilanit, prevzel v roke vajeti vzorčno oblikovalnega odelka in kasneje mar-

BODICA

OGLAS

18. aprila se je med 7. in 8. uro za tovarniško ograjo med pripravljalnico in Eto našlo 2 kg kilogramskih ostankov emblemskih brisač. Kdor jih je izgubil, jih še vedno lahko dobi v splošni službi.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi mojega dragega očeta se sodelavcem iskreno zahvaljujem za sočustvovanje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

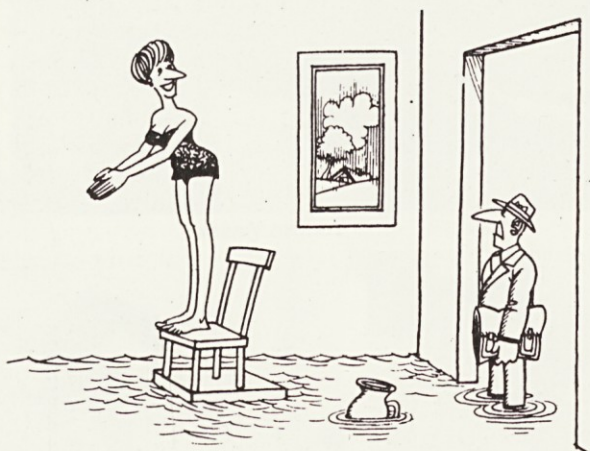
Tonči Štirn

ZAHVALA

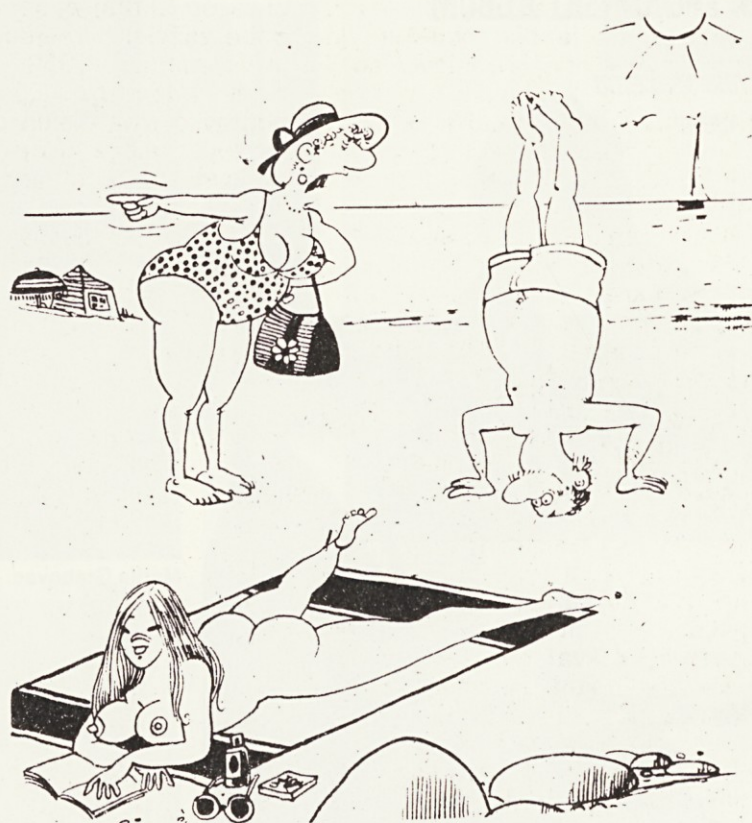
Ob smrti moje mame se sodelavcem iskreno zahvaljujem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Janez Burja

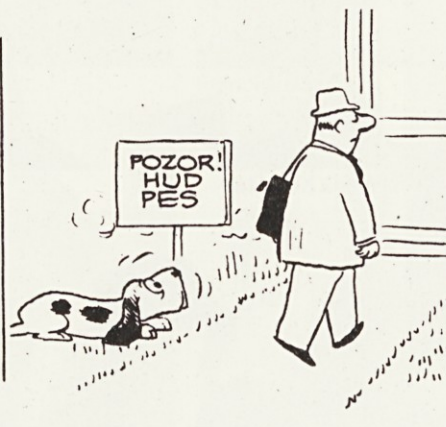
Z NASMEHOM V POLETJE

Tako bom lahko še pred poletjem pomerila nove kopalke!

Ali me slišiš! Greva nazaj v hotel!

Kaj pa tale, ti je všeč?

Kdo je zmagal na svetovnem nogometnem prvenstvu leta 1966, 1970, 1974, 1978, 1982, 1986 in 1990?

ZA SPOMINSKI ALBUM

*Hvala vsakemu
in vsem!*

Ela Zavrl

Marija Mlakar

Fani Korošec

Marija Grabovac

Tončka Vinšek

Majda Komatar

Marija Serša

Marija Zarnik

Milka Tratnik

Marija Lenarčič

Jožica Maček

Silvo Balantič

Francka Homar

Pepca Košir

Ivanka Kladnik

Mimi Brlec

Ferdo Kidrič

Švilunit

61240 KAMNIK, KOVINARSKA 4, JUGOSLAVIJA, TELEFON: (061) 831-711, TELEX 31 318 YU FROTIR

živahni objemi toplote